

NØVN

Johs Næs Joensen

30. 09. 1950 – 11. 06. 2013

"Vores alle sammens øjesten" er farin, tímin var komin og dagarnir vóru taldir. Eingin veit á morgni at siga, hvar ein á kvøldið gistir.

Johs var sonur Esmi og Peter Joensen í Nesi, Hvalba, hann var helst einnevndur í Føroyum, uppkallaður eftir abba sínum, Johannes Næs, sum eisini var uppkallaður eftir sínum abba, Johannes Petersen, í Skúlanum í Salt-nesi.

Við nógvari høvuðpínu og týðuligum tekin um ov høgt blóðtrýst, so tók hann ikki heilivág, hann hevði tað gott. Soleiðis segði hann við meg í vetur, men dagarnir vóru taldir, og deyðin skal hava eina orsök. Tað var kanska orsøkin til at hann ikki fór til lækna. Vit ráða ikki yvir okkara egna lívi.

Johs var 11 ára gamal, tá eg sá hann fyrstu ferð, og míni eygu festi seg djúpt. So vakran drong helt eg meg ikki at hava sæð áður, stillur og smæðin og lítiðsigandi. Hann sá rokasligur út, og liktist einum ið vildi nakað, hann lýsti av dygd og fastleika og ikki minst av kærleika.

Sum 15 ára gamal var hann messudrongur við trolaranum Leivur Øssursson í Grønlandi. Annie og eg vóru heima ta summarið, og íland-komin fekk hann arbeiði hjá Havnar Timburhandli. Sonur okkara, Heini, skuldi doypast í Havnar kirkju, og sjálvandi varð Johs biðin um at verða gubbi. Hetta var helst fyrstu ferð at Johs var gubbi, men síðan tað varð hann gubbi at einum ótalið av børnum, tí barnakæur var hann av heilum hjarta.

Børnini elskaði hann og tey elskaðu hann, og tá hann fór út eftir vegnum í Nesi, og børnini spældu á vegnum við gamla handilin, so steðgaði hann altíð á og prátaði við børnini, men tað gjørdi eingin annar vaksni. Og tá børn komu inn til hansara, so hevði hann altíð okkurt til tey. Ja, tá í abbadótturin hjá mær segði soni sínum, Mathias, sum nú er 6 ára gamal, at Johs var deyður, so svaraði hann soleiðis: "Tað er forferduligt, hann var so fittur, eg fekk karamellu frá honum", sjálvt um tað var fyrri tveimum árum síðan, alto so hann 4 ár tá hann seinast sá Johs og fekk karamellu frá honum, og so spurdi hann um Johs hevði minst til at steingja hurina tá hann fór heimanífrá. Ja so fast setti Johs síni minnir í

henda drong og onnur børn við, ja, okkum øll.

Eg minnst ikki hvussu Johs sá út tá eg sá hann seinast, tað var í vetur, men eg minnst hvussu hann sá út tá eg sá hann fyrstu ferð, og tað eru 50 ár síðani, so djúpt setti hann sína mynd í mítt minni. Uttan mun til hvussu hann broyttist við árunum, so var tað tann gamla myndin sum sat eftir og altíð kemur at sita eftir í minninum.

Vit vóru, sum sagt, heima í summarferiu í 1966, og tá búði familjan í Havn. Johs arbeiðdi í Timburhandlinum og pápin, Petur, var smiðjumeistari hjá Pihl & Søn. Tá sigur Petur við meg, um eg vildi taka Johs við til Danmarkar og fáa hann í læru sum entreprenørmekanikara, tí byggivirksemið í Føroyum var so stórt. Byrjað var at byggja tunnlar millum bygdur, Hvalbiartunnilin var liðugur og Hospitalið skuldi útbyggjast, stóra vatnbyrgingin í Havnardali stóð í gerð og Tórshavnar Havn skuldi leingja Molan. Maskinurnar gjørdist størri og størri og eingin entreprenørmekanikari var í landinum. Tí helt Petur, sum var sjálvlærdur mekanikari, at tørvur var á mekanikarum við útbúgving til hesar maskinur.

Sum sagt so gjørt. Johs kom við okkum til Ålborg. Tað var kanska ikki rætta staðið, og eftir 5 mánaðar,

var framvegis einki læru-pláss. Hann arbeiðdi tó hjá einum traktorfirma hesa tíðina. Men til jólar kom bræv frá Petur, hann hevði fingið lærupláss til Johs í Kjøbenhavn. Og í januar 1967 byrjaði Johs at læra til entreprenørmekanikara, og

í 1971 var hann liðugur. Hann kom at arbeiða hjá Pihl & Søn í 1971 sum fyrsti entreprenørmekanikari í landinum. Tá var fari undir at byggja Eysturoyartunnilin og brúnna um Streym. Hann var specialist í Caterpillar-maskinum og tað hann gjørdi, var til UG.

Nógv kundi verið sagt um Johs, men eg vil minnst hann sum hann var. Sum onkur segði henda dagin, "hann var sum ein filmur, sum vit kunnu rulla aftur á" og tað er tað nakað um. Eg vil tí minnst Johs við hesum orðum:

Ofta vit drukku vín saman bæði í álvara og gaman. Dagurin var valdur, dagarnir taldir, og tú takkaði fyrri teg. Um Himmirikið er í at sveima, so er tað har tú hoyrir heima, Harrin vil vísa tær veg.

Eg minnst teg sum tú sá út, tá eg sá teg fyrstu ferð, tann myndin kámost ikki, góði vinur - hvíl í friði og takk fyrri alt.

Svágur tín Mathias

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum fyrri sýnda samkenslu og hjálpssemi, tá kæri maður, faðir, verðfaðir og abbi

Gunnar Lindenskov Samuelsen
Fuglafjørður

Andaðist og varð jarðaður.

Takk til heimasjúkrasystrar, heimahjálparar, ein serstøk tøkk til Pállfríðu.

Takk til Annemette Clementsen, prest, kirkjutænarar, berarar, sangarar og gravarar. Tøkk fyrri blómur, kransar og peningagávur til Fuglafjarðar kirkju.

Og tøkk til tykkum mongu, sum fylgdu honum til hasara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Sigga, Siri og Janus

ANDLÁT

Kunngjørt verður, at føroyavinurin

Kaj Stoumann

andaðist hósdeginn 11. juli 2013 í heiminum í Saltum, 68 ára gamal.

Jarðarferðin verður frá Brønderslev kirke hósdeginn tann 18. juli kl. 12.30.

Familja og vinir

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum sýndu samkensku, tá okkara kæri maður, pápi, verfaðir, abbi og langabbi.

Hans Jacob á Gadd

andaðist og varð jarðaður.

Tøkk fyrri blómur, kransar, peningagávu til Vesturskin og uppringingar.

Tøkk til Martin R. Jacobsen prest fyrri góð og troystarrík orð. Tøkk til Petur Hans Hansen fyrri góðan sang. Tøkk til kirkjutænarar, berarar, sangarar og gravarar. Eisini eina tøkk til tykkum, sum bakaðu og hjálptu til við ervinum

Ein serstøk tøkk til starvsfólkið á Vesturskin fyrri góða røkt og umsørgan. Tøkk til tykkum mongu, ið fylgdu honum til seinasta hvíldarstaðin her á fold.

Vegna tey avvarðandi
Anna og Jolana v/ familju

Tøkk

Hjartaliga takka við øllum sum sýndu samkenslu, tá okkara kæra kona, mamma, vermamma og omma

Marianna Svanhilda Joensen
Sumba

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til prest, fyrri góð og troystandi orð. Tøkk til kirkjutænarar, berarar, sangarar, gravara og til tykkum, sum á einhvønn hátt hjálptu til við jarðarferðina og ervið.

Tøkk fyrri blómur, kransar og peningagávu latin Sumbiar kirkju.

Tøkk til tykkum mongu, sum fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnst vegna
Hargin og børnini